

За Исуса Христа.

Заедно съ свѣта Богъ направилъ и челоуѣка. И зацо-то въ Бога нѣма лошѣвинѣ, то челоуѣкъ излѣзълъ отъ Божіи-тѣ рѣцѣ чистъ и добъръ. Челоуѣкъ отсетнѣ станжлъ лошѣвъ, зацо-то трѣгнжлъ по волж-тѣ си и оставилъ пѣтя, кой-то му показалъ Богъ. Челоуѣкъ сѣгрѣшилъ и изгубилъ Божіи-тѣ милость. Богъ са отвърнжлъ отъ челоуѣка, и челоуѣкъ останжлъ далечъ отъ Бога, далечъ отъ добро-то.

Тогава нападнжли на челоуѣка хиляды лошѣвины и поченжли немилостиво да го мѣчжтъ. По-напрѣдъ челоуѣкъ не знаялъ, какво ще каже скърбъ, какво болѣсти и какво смъртъ; нѣ щомъ сѣгрѣшилъ, сичкы тѣзи злины са струпали на главѣ му. Челоуѣкъ станжлъ най-злочесто-то твореніе.

Нѣ всеблагый Богъ не направилъ челоуѣка за теглила, а за добруване, за блаженство. Той направилъ свѣта и челоуѣка само отъ една добротѣ; кога е тѣй, може ли да са помысли, че Богъ ще остави челоуѣка да тегли вѣчно? Ако челоуѣкъ сѣгрѣшилъ и изгубилъ добринѣ-тѣ, коуж-то му даль Богъ при сѣтвореніе-то; то Божія-та благость ще покаже на челоуѣка средства да са повърне къмъ първо-то си сѣстояніе.

И наистиннѣ Богъ еще тогава са обѣщаль на падналый челоуѣкъ, че кога-то потегли за грѣха си и са даде заплата на Божіи-тѣ прав-